

On pühkind filmaveed.
Kui lggawaks aeg läinud,
Ja murred arraks teinud,
Siis ihho, hing sai kinnitust.

Selle salmi aeges käis üks lahti, minna
kui keend, ni ehmatasin ma ärra, — sellesam-
ma naesterahwa pea paistis ukse wahhelt.

„Ah se piiskoppi proua!“ ütles wanna õp-
petaja, ja kummardas proua pose, „jah, nüüd
ma saan arro, — se hea piiskoppi proua on
sinno eest monne hea sanna rāfinud, —
suur tanno teile.“

„Agga“ — ütles poeg jälle filmi kuiwata-
des — „kas sa sedda naesterahwast ei tunne,
issa?“ Agga issa ei tunnud mitte. Odde
tunnistas, ja ütles: „Se on wist se preili,
felle jurest sa hundi ärra pelletasid.“

„Tõssi kül! ütles noormees, ja just siin-
sammas paik, kus meie praego istume. —

Siis rākis noormees jälle eddasi! Ni
pea, kui ma selle pea näggin, ehmatasin ma,
ja jāin wait. Agga se naesterahwas tulli mo
liggi, tunnistas ja ütles: Ma ei tahtnud us-

kuda, kui ma laulo kuulsin agga nüüd ma ka
omma filmadega nään, et teie wist selle ja
selle kirjiko õppetaja poeg ollete, se, kes kah-
he aasta eest mo jurest hundi ärrapelletas!“

„Jah, sesamma ma ollen,“ wastasin min-
na, — ja rākisin nüüd filmi weksistes, et
Gundling sedda teinud. Siis said ka selle
hea naesterahwa filmad märjaks, ja ütles:
„Teie ollete mind hundi käest päästnud, min-
na tahhan teid nüüd ka hundi käest pääs-
ta!“ ütles sedda, ja omma teed olli ta läi-
nud. — Mo südda wabbises üsna, kui üks
üllem tener mo jure tulli, mulle ütles: „Sol-
dat! kui se wahhi, aeg täis saab, siis tulle
seält uksest sisse, kunninga proua kutsu-
sind.“

Kuidas ma hirmo täis ollin, senni kui kel
lõi, sedda woite arwata. Ommeti lõi üks-
ford kel, läksin siis wārrisedes kunninga
proua ette. Temma kulas keik lahkel kom-
bel järrele, kuidas mo loud siit sadik läi-
nud, — ütles siis:

„Minna ei woi sulle keddagi parrato, mo